

பரமபதி துணை.

தெட்சனாமூர்த்தி குருமுகமென்னும்

அகஸ்தியமுனிவர்

கற்பமுப்புக் குருநால் ஈ-ம்

மனோன்மணி தீட்சை ஈ-ம்

சேர்ந்தது.

மதுரை ஜாணக்கன் தெரு வித்வான்

மு குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

ஒகை ஏட்டுப் பிரதியின்படி.

மதுரை பு துமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ரா. ம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசுவீதி குருசாமிக் கோனார் தெரு

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை]

1929

[அனா 12.

(ரிஜிஸ்தர் காப்பினைட்)

அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த கற்பமுப்புக் குருநூல் ஈ காப்பு.

ஆதிவிந்துநாத முடன்வாலை காப்பு
அருள்மிகுந்த அகாரஉகாரங்கள் காப்பு
சோதிமயமாயிலங்குஞ் சிகாரங்காப்பு
சுகமான குண்டலியா மகாரங் காப்பு
நீதியுள சுளிமுனைக் குளவதரித்த
நீலியவன் பாதமதைநிதம் பூசித்து
பாதிமதி தனையணிந்த யீசன்பாதம்
பணிந்துயான் குருமுடிப்புப் பாடினேனே. (1)
தெட்சணா மூர்த்தி யென்றது.

பாடினேன் அனேகநூல் பெரிதே அய்யா
பண்பாக அதிலிருந்து கற்பந்தன்னிற்
கூடினேன் ப்ரிபாஷையில்லா மற்றான்
சுவலையத் தோர்பிழைப்பதற்கு இந்தநூலைத்
தேடினேன் தென்பொதிகை தனிலிருந்தேன்
சிவன்ரு னுந் தெட்சணாமூர்த்தி யென்றார்
நாடினேனவர் பாதம்பணிந்து கொண்டு
நானிலத்தில் மனோன்மணியை பூசித்தேனே. (2)
சித்தர்கற்பம் சாப்பிட்டது.

மனோன்மணியாள் பாதமதை மனதில்வைத்து
மார்க்கமுள்ள குருமுடிக்க வகையுங்கண்டேன்
வனம்பெருத்த தென்பொதிகை யிருக்கும்போது
மகாசித்தரனேகர்வந்து கற்பமுண்டு
இனம்பிரித்துச்சரக்கு வகைசெந்துரிக்க
ஏகமுலிகையதனை யெடுத்துக் கேட்டார்
சினமடங்கி வாதமதை சுருக்கிச் சொன்னேன்
சீர்பெரவே யாவையு நான்சாற்றினேனே. (3)

முப்பூ முடிக்க விபரம்.

சாற்றினேன் முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
 தவசிசுட்கு சிடைக்கு மல்லால்மற்றோருக்கு
 ஏற்றமுடன்கிடைக்காது இந்ததூல்தான்
 இனிமையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 நாற்றிசையிலுள்ள வர்களரியாரப்பா
 நன்றாகவுந்தனுக்குத் திரந்துசொல்வேன்
 ஆற்றலுடனிறையறிந்து செய்வாயானால்
 அப்பனே ரிஷிசித்தனாவாய் கூறே.

(4)

கூறுவேன் குறுமுடிக்கும் விபரமெல்லாம்
 குறிப்பாக வறிந்து செய்தோன் சித்தனாகும்
 தேறுவாயின் னூலை முழுதும் பார்த்தால்
 சித்தனென்று பெயர்பெறலா முலகத்துள்ளே
 தூறுதலாய்ச் சேர்ந்துகொண்டு செய்யவேண்டாம்
 சுகமாகத் தனியாநீயிருந்து கொண்டு
 பேறுபொச் செய்தாக்காலாப முண்டு
 பிரியமுடனுந்தனுக்குச் செப்பினேனே.

(5)

செப்புவேன் சித்தருடபாதம் போற்றி
 செந்துரப்பற்ப முறைதன்னைச்செய்ய
 அற்புதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முப்பூதன்னை
 அடக்கினேன் தூறுக் குளறிந்துபாரு
 முப்பொருளு முடிந்தவிட மிந்துலப்பா
 முக்கண்ணன் மனோன்மணியா னெனக்குச்சொன்னான்
 தப்பிதங்களில்லை யடையிந்த நூலைத்
 தாய்சொன்னபடிசொன்னேன் தரணியார்க்கே

(6)

தரணியிலே நீயிருந்து தாயைப்பூசி
 சற்குருவை மரவாமலேற்றிப் போற்றி
 அரணியமாங்காடு மலையிலையவேண்டாம்
 ஆசானையொரு வருக்குங் காட்டவேண்டாம்

திரணமாய் நினைத்து நீவிடவே வேண்டாம்
திறமாக அகர உகரத்தைக் கொள்ளு
பரமாகக்கற்பமது கொள்வாயானால்
பார்தனிலேயெந்நாளு மிருப்பாய்தானே.

(7)

குருமுடிக்கும்பாகம்.

தானென்றகுருமுடிக்க வகையைக்கேளு
சற்குருவினருளாலே சாற்றுவேன்கேள்
தேனென்றகல்லது தான்துய்யவெள்ளை
ஜெகத்திலேமிகஉண்டு தேடிப்பார்த்தால்
ஊனென்றதொருவருக்கும் பொருள்தோணுது
உனக்குவிதி யிருந்தாக்கா லுடனேவாய்க்கும்
ஏனென்றகல்லது தானென்கேயென்றால்
யிருக்குமிடஞ்சொல்லு கிறேனினிதாய்க்கேளே.

(8)

கேளப்பா ஊரடுக்க மெத்தவுண்டு
கிடையாமற் றோவதில்லை கதியுண்டானால்
ஆளப்பாஇல்லாக் காற்சாடுதோரும்
அருபமாயிருக்குமடா அறிந்துபாரு
நாளப்பாநாட்டினிலே ரொம்பவுண்டு
நாடினாற்கிடைக்குமடா நலம்பெற்றோர்க்கு
வாளப்பாமலையாதே மயங்கிடாதே
மண்டையிலேயெழுதினது பிர்மந்தானே.

(9)

பிரமமென்றும் வெள்ளையென்றும் பேதமென்றும்
பேரானகற்கண்ணம் விந்துவென்றுந்
தருமத்துக் கோடுடுத்தக் கபாலமென்றுஞ்
சங்கரனார்மண்டை யென்றுங்கல்தானென்றும்
வர்மத்தாற் காளியுடகேட்டமென்றும்
மகாமேருகிரியென்று மாக்கல்லென்றுஞ்
செருமித்த சிகரமென்றுஞ் சிறுவீடென்றுந்
தேசமெங்குமுனைத்த வெள்ளைக் கல்லென்பாரே

(10)

கல்லென்று மலையென்றுங் கபாலமென்றுங்
 கருவின் நிலையிது வென்றுங் கூறுவார்கள்
 அல்லடா இதுவெல்லாம் பரிபாஷைதான்
 அரணுண்ட கல்லதும் அதுதானப்பா
 சொல்லடா பலவிதமாய்ப்பிரிந்துதையா
 சூகஷமெல்லாங்கண்டு நான்கருக்கிச் சொன்னேன்
 புல்லடாமுனையாத விடத்திலேதான்
 பூண்டிருக்கும் பொருள்தனைக்கண்டிடாயே. (11)

பொருளென்ன அருளென்னபூமியென்ன
 பொங்கிநின்ற உவருப்பு பிரமவெள்ளை
 கருவென்ன இதுதாண்டா மயங்கிடாதே
 கண்டபின்பு ஓரவரிடங் கருச்சொல்லாதே
 தெருவிலே நிவ்லாதே அலைந்திடாதே
 சிறுபிள்ளைப்புத்தி கொண்டுதிறந்திடாதே
 உருவென்ன தெரிந்துகொள்ளு உனக்குத்தானும்
 ஒடென்று மண்டைமென்று முரைக்கலாச்சே (12)

பிர்மக்கல் சுண்ணம்.

உரைக்குகின்ற பிர்மக்கல் லெடுத்துவந்து
 ஒழுங்காக கல்லுரலி விட்டுக்கொண்டு
 வரைக்குகின்ற விருப்புலக்கையதனற்குத்தி
 மாப்போலேயான பின்புவாரிக்கொண்டு
 குறையில்லாச் சட்டியிலே போட்டு நீயுங்
 குமுறவிடு சுத்தஜலங் குளிறஆற்றி
 முறையோடே ஒருநாள்தான்வூறிற்றால்
 முத்துப்போலிறுத்து வடுதண்ணீர்போமே. (13)

தண்ணீர்தான் போனபின்பு மறுநீர்வாரு
 சாதகமாய் மறுநாளஞ் சாய்த்துப்போடு
 பண்ணியிப்படி தசமாந்தீட்சைசெய்து
 பக்குவமாய் ரவிதனிலே பொருமிநீறும்

கன்னியென்ற பழச்சாறு முங்கவிட்டு
கடுவியிற்போட்டு விடுகாற்றாடாமல்
மண்ணிலேபிறந்த உப்புஉவருப்பாச்சு
மகத்தானவழலையுப்பு மார்க்கந்தானே. (14)

மார்க்கமுடனிந்த உப்பையெடுத்துநல்ல
வாயகண்டபீங்கானில் வாரிக்கொண்டு
முர்க்கமுள்ளபழச்சாறு நீரம்பவிட்டு
முட்டுவா யடுப்பினிலே தீபம்பேலே
பார்க்குமுன்னே வெந்துநல்ல சுண்ணமாச்சு
பவுசுகெட்ட யெண்ணெயெல்லாம் பறந்துபோச்சு
ஆர்க்கும்தைச் சொல்லாதே யதிகவெள்ளை
யாகுமிந்த முப்பூவுங் குருவுமாச்சே. (15)

ஆச்சிந்தமுப்புவை யெடுத்துக்கொண்டு
அடங்காத சாக்கையெல்லா மடக்கக்கேளு
வாச்சென்ற உப்புக்குப் பேரேதென்றால்
வழலையென்றும் விந்துவென்று மாதியென்றுங்
காச்சிந்த உசிதமென்று முவருப்பென்றுங்
கரையோரம் வளர்ந்திருந்த கல்லுப்பென்றுங்
ஆச்சியின்றன் கோவிலென்று மரனொன்றும்
அநேகவகை சாஸ்திரங்கள் பேசுந்தானே. (16)

முப்புக்குரு சேர்க்குமுறை.

தானென்ற இந்தவுப்பு குருவுமாச்சு
சகலவித சாக்குக்குத்தாக்கிப்பாரு
வானென்ற இந்தவுப்பை வாய்நீர்விட்டு
மத்தித்துச் சாக்குகளிற் பூசிக்கொண்டு
கோனென்ற மூலிகைதான் யேகமூலி
குகைபிடித்துப் புடம்போடு செந்தூரிக்குந்
தேனென்ற பற்பமுதல் சுண்ணமாகுஞ்
செகமெல்லா மாடுகிற குருவிதாமே. (17)

8 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

குருவிலே பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளு
குளிகைக்குஞ் செந்தூர பற்பத்துக்கும்
பருகிவிடு லேதியங் க் ரசாயனங்கள்
பத்திரமாய் மாத்தினைக்குங் கஷாயத்துக்கும்
மருகிவிடு சூணங் கள் தயிலத்துக்கும்
மாட்டிவிடு பணவிடைதான் பருந்துசித்தி
சூவிலே அந்தத்தச் சரக்கிலேதான்
கூறுபணவிடை யொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே. (18)

சவ்வீரப்பற்பம்.

கூறுவேன் சவ்வீரங் கட்டியாகக்
கொண்டுவந்து சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு
பேறுபெற அப்பையுட லுலம்வாங்கி
பேசாதே குகைபோல அறுத்துத்தோண்டி
மாறுவேன் குகைக்குள்ளே சவ்வீரத்தை
வைத்துமே கிழங்காலே வாயைமூடி
சீறுபொச்சிலேசெய்து புடந்தான்போடு
திறமாகக்குக் குடத்தில் வெள்ளையாமே. (16)

சவ்வீரச் செந்தூரம்

வெள்ளையென்ற சவ்வீர பற்பந்தன்னை
மேதினியோர் தங்களுக்கு விள்ளாதப்பா
பிள்ளைகளே செந்தூரஞ் செய்யவென்றாற்
பெருமையுடன் கைபாகப் புதுமைமெத்த
மெள்ளவே பற்பமெல்லாம் பிங்கான்சேர்த்து
மேல்மருந்து முகமுகக்கைச் சாறுவிட்டு
அள்ளவே பிசரிபல்லோ ரவியிற்போட்டால்
அருணநிறச் செந்தூரம் மாகுந்தானே. (20)

தானென்ற சவ்வீர செந்தூரத்தை
தயவாகப் பணவிடை தானெடுத்துநீயுந்
தேனென்ற சிறுதேனிற் சேர்த்துக் கொண்டாற்
தீருதகுலை முதற்குன்ம வாய்வும்

கானென்ற சால்முடக்கம் பறங்கிமேகம்
கைகாலிற் கறுப்பு வெள்ளை காதுமந்தம்
ஊனென்ற உடம்பெல்லாம் புள்ளிதேமல்
உள்ளிரணம் வண்டுகடியோடுந்தானே. (21)

கெந்தகப்பற்பம்.

ஓடிமடாஇன் னுமொன்று உரைப்பன்கேளு
உற்றகெந்திப் பற்பமதையுரைக்கப் போமோ
தேடுகின்ற சிறுபிளையிலே யரைத்துச்
சிறுகுகை போலுண்டு பண்ணிச்சிலைசெய்து
கூடுகின்ற கெந்தகத்தின் கட்டிமேலே
குருப்பூசி வாய்நீராற்குகைக் குள்வைத்து
மூடுவாய்சில் முடிச்சிலைசெய்து
மூன்றெருவிற் புடம்போடு மறந்திடாதே. (22)

திடமான கெந்தகத்தின் பற்பந்தன்னைத்
தேனிலே நெல்லிடை யாய் கொண்டுவாந்
படபடெனத் திரியாதே பத்தியங்கேள்
பாலுடனே நெய்பாசிபயறுமாகும்
அடங்காத புள்ளியுடன் மேகம்வாதம்
அறைபாப்பு சிறுசிரங்கு அண்டவாதம்
முடக்குவலி வாதவலி முழங்கால்வாதம்
மொளிமொளிக்கு கட்டுகிறகுலை போமே. (23)

குலைபோம் பதினெட்டுக் குட்டம்போகுஞ்
சொரிசிரங்கு செங்கறப்பான் ரெல்லைவாயும்
கூலையே முடக்கிவைக்கும் மேகவாயும்
கண்புகைச்சற் கண்சிவப்பு கண்ணீரோட்டம்
மாலையிலே வந்தடுக் குஞ்சயமாங்காசம்
மாரடைத்துக் குத்துகிற வலியுந்தீருந்
தோலையெல்லாஞ் சுருக்கிவைக்கு மேகநீருந்
தொண்டையிலே புண்ணாகு மேகம்போமே. (24)

சலாசத்துபற்பம்

மேகம்போமின்னு மொருபற்பங்கேளு
விள்ளுகிறேன் ஸலாசத்தோர் கட்டிவாங்கி
பாகமென்ன வாய்நீராற் குருவைப்பூசி
பதிவாகச் சுண்ணாம்புச் சீலைசுத்தி
வேகமுள்ள குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு
வெந்தாரி நீறியது வெள்ளையாகும்
கூகைநீற்போலவுமே வெள்ளையானாற்
கொடுப்பதற்கு அனுப்பானம் வெந்நீராமே. (25)

வெந்நீரிற் கொண்டவுடன் வீணைகள்போச்சு
மிக்கமலசலமடைப்பும் விட்டுப்போச்சு
கண்ணிலே காசநீர்ப் புகைச்சல் போச்சு
காயமடா வச்சிரம்போற் திரேகமாச்சு
எண்ணியதோர் வாயில்நின்ற ரோகம்போச்சு
ஈனையொடு கொண்டவலி இருமல்போச்சு
விண்ணிலே வந்ததொரு வாய்வும்போச்சு
மேனியெல்லாம் கற்பூர வாசமாச்சே. (26)

தாளகப்பற்பம்.

ஆச்சப்பா இன்னுமொரு பற்பங்கேளு
அரிதாம்வெள்ளையடாயார்தான்செய்வார்
போச்சப்பா நாயுருவிச்சாம்பலாக்கி
பொன்னான அமுதப்பால் விட்டே ஆட்டி
மூச்சப்பா குகைபோலச் செய்துகொண்டு
மூன்போல குருப்பூசிகுகைக் குள்வைத்து
வீச்சப்பா சீலைசெய்து காய்ந்ததானால்
வெற்றியுள்ள குக்குடத்தில் வெள்ளையாமே. (27)

வெள்ளையென்ற தாளகத்தைப் பணவிடையாய்
மிகத்தேனிலுண் பீரேல் யேழுநாளில்
சள்ளையென்ற சயரோகம் கபமாம்ரத்தஞ்
சங்கிலிபோற் பின்னிவிழுஞ்சி லேற்பனங்கள்

மெள்ளமெள்ள வந்தடுக்கு மீளேகாசம்
 மிக்கதொரு உள்மாந்தை மேனிவற்றல்
 கள்ளனைப்போல் வந்தடுக்குங் கபரோங்கள்
 காசமெனப் பட்டதெலங் காணுதென்னே. (28)

காணுது முறைக்காய்ச்ச லீளைமாந்தங்
 காமாலை பெறுவயிறு கண்டயக்கம்
 வாணளை யோட்டி வைக்கும் வலிகுன்மங்கள்
 வாந்திபண் ணுஞ் சத்திகுன்மம் வயிற்றுதோயும்
 ஊனாகவுருக்கிவைக்கு முள்ளோகங்கள்
 உள்மாந்தை வெளிமாந்தை யுமிழ்நீரோட்டம்
 வீனாகப்பறந் தோடுந் தாளகத்தால்
 மேனிபெல்லாந் தங்கநிற மெண்ணலாமே. (29)

வங்கபற்பம்.

எண்ணலாம் வங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 யாவருக்குஞ் சொல்லாதே வீண்பேருண்டு
 வண்ணமுள்ள தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
 வைத்திடுவாய்க் குளிக்கல்லில் வயனமாக
 அன்னமுள்ள ஆலம்பால் தன்னிலுறி
 ஆறியபின் கட்டியரை மெழுகுமாகும்
 வின்னமில்லா வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
 மேலோடு மூடிநன்றாய்க் காயவையே. (30)

காய்ந்தபின்பு வராகபுடம் போட்டிராணற்
 கருவங்கம் நீறியல்லோ வெள்ளையாகுஞ்
 சாய்ந்து நீதிரியாதே குருச்சொல்லாதே
 தனிப்பசுவின் வெண்ணையிலே தானேகொள்ளு
 பாய்ந்துதடா தாதுவெல்லாம் பற்றியேறி
 பாசிப்பற்றுஞ் சூலைமுதற் பறங்கிப்புண்ணுந்
 தேய்ந்துதடா விபாதிபோந் திரேகம்பொன்னும்
 சீ விமுதல் பிரமியங்கள் ரெத்தம்போமே. (31)

ரத்தம்போம் ரணங்ங்ள்போம் நடுக்கம்போகும்
 ரணமில்லாப் பிரமியங்கல் நாசமாகும்
 வத்திநின்ற தாதுவெல்லா முறப்பதாகும்
 மாணியிலே புண்புரைகள் வாங்கிப்போகும்
 அத்தியிலேயெலும் புருக்கி அண்டச்சூலை
 அடிவயற்றுச் சுருக்குவலி ஆணிப்புத்து
 நெத்தியிலே கல்லது வைத்தாக்கிணுப்போல்
 நிமிஷத்திற்றீருமடா நிசஞ்சொன்னேனே. (32)

நிசமாகமுன்குருவை மறந்துபோனல்
 நீருது பாடுபட்டும் நிசமாகாது
 அசைவறவே ஆதியென்ற ஈசன்விந்தை
 யாரறிந்து செய்வார்கள் ஆனாற்கேளு
 குசமசக்காய்ச் சொல்லவில்லை கூர்ந்துபாரு
 குளிர்ந்தாசம் பதின்கழஞ் சிகல்வத்திட்டு
 திசைநாதம் பெற்றிடுவார்ப் பூரவள்ளி
 சேர்த்தரைக்க இலைசமனாய்ச் சேர்ந்துபோமே. (33)

இரபற்பம்.

சேர் த்தரைநீசாம மிரண்டரைத்துக்கொண்டு
 தெள்ளுப்போல் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
 வார்த்துதடா புதுவோட்டில் வைத்துநல்ல
 வளையம்போல் ஓலைவைத்து வன்மையாக
 நார்த்துடைக்கும் நாயுருவி வீதையைக்கொட்டி
 நலமாகமுடிநன்ற யெருமேல்வைத்து
 சேர்த்துயெருவடுக்கிக்குக் குடம்போலாகத்
 தியிட்டுப்புடம் போடச்செம்மையாமே. (34)

செம்மையுள்ள பற்பமடா ஆத்தாள்சொன்னாள்
 செகத்தோர்க்கு வந்தபிணிதீர்க் கலாங்கேள்
 திம்மையெவாந் தீருமடாகுதத்தாலே
 செய்பாகந் தப்பாமற் செய்துபாரு

தைமையடா மெத்தவுண்டுவியாதிர
நலமானகுதபற்ப மிருந்துதானால்
வையையுள வைத்தியர்க ளீசனாவார்
வாய்ச் சூலைகட்டோடேபோகுந்தானே.

(35)

கட்டானபற்பமிது நல்லபற்பங்
காசினியோர் தங்களுக்குக் கருத்தோனாது
வெட்டலாம் வியாதியெல்லாம் ரசவாளாலே
வேதையுண்டு அறிந்தோர்க்கு மிசவும்லாபம்
பட்டமாம் பால்சொரியு மிதனூல்மக்காள்
பகருவேன் வைத்தியங்கள் பார்த்துவாநீ
குட்டம்போங் குன்மம்போங் குறைநோய்போகுங்
குடல்வாதஞ் சூலைவலி குன்மம்போமே.

(36)

போமென்ற புண்புரைகள் பொல்லாமேகம்
புத்துகளாய் வெடித்ததெல்லாம் போரும்பாழாய்
ஆமென்ற அண்டத்தில் அரையிற்புத்து
அடங்காத மேகவெட்டை யாணிக்குத்தும்
வாமென்ற வாயுதடுதாவு தொண்டை
மண்டையெல்லாம் புண்ணாகிவலிக்குமேகம்
காமென்றகைகாலிற் குடைச்சல் வீக்கங்
கருவயிற்றின் கட்டிமுதற் கறைந்துபோமே

(37)

கறைந்துபோம் லிங்கத்திற் புண்புத்தானாற்
கைகாலிற் சூலைமுதற் கண்வீக்கங்கள்
வீறையே டே வலிகண்டு அண்டஞ் சேர்த்து
வீங்கியல்லோ நீரடைத்து மலமுங்கட்டிப்
புறையோடிச் சீ விழுந்து புண்ணுமானால்
பொல்லாத மேகமெல்லாம் போகுஞ்சொன்னேன்
இறையளவுந் தப்பில்லை யிந்தநூலில்
இன்னமொன்று சொல்லுகிறேனி நிதாய்ப்பாரே.()

பாட்பா பண்டிதங்க லெகுவதாகப்

பார்தனிலெ செய்திடலாம் இருநூற்றைந்தில்
சேர்ப்பா செந்துரஞ் சண்ணம் பற்பம்

செய்வதற்கு இக்குறுவைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
ஆர்ப்பா வறிவார்கள் குறுவின் போக்கு

அறிந்தவர்கள் மனதுக் குள்ளடக்கஞ் செய்வார்
நேர்ப்பா போக்கறியா வைத்திய ரெல்லாம்

நிலையறியார் குருவந்தவகை காணாரே. (39)

வந்தவகை யெந்தனுக்கு மார்க்கமேதோ

மனோன்மணியாள் கடாச்சத்தால் வந்துதையா
எந்தனுடசெயலாலே யொன்றுமில்லை

ஈசனாற் கிடைத்ததிந்தகற்பந்தா னும்

விந்துவிட்டா லொன்றுமில்லை அய்யா அய்யா

மேதினியிற் றனியாக விருந்துபாரு

சிந்தைமகிழ் வாகவேயுனக்குச் சொன்னேன்

சிறஞ்சீவியாய்த் தவங்கள் செய்குவாயே. (40)

தவஞ்செய்து அகஸ்திய னென்று பேரும்பெற்றேன்

சடாதார கங்கையுண்டு மோட்சம் பெற்றேன்

நவகோடி சித்தர் களுங்கண்டு கொண்டேன்

நாதாக்களோடு ரவாயிருந்து கொண்டேன்

சிவமெனும் ஓம் அச்சரத்தின் முறையுங் கண்டேன்

சிவனுடையுந் தாய் தகப்ப னென்றறிந்தேன்

உவமானச் சித்தர்கள் வந்தெனையடுத்து

உயர்கற்பம் பொதிகையினிற் கொண்டிட்டாரே. (41)

பொதிகையிலெ யெனைப்பார்க்கச் சிவனும் வந்தார்

பூரணனே தெய்வமென்று போற்றிசெய்து

இதமாக கற்பமுறையாவுங் கேட்டேன்

எந்தனுக்கு கற்பமுறை யெடுத்துமேதான்

சதமாக அகார உகாத்தைச் சொல்லி
தானதற்கு மேலாக சிகாரஞ்சொல்லி
பதமாக மகாரத்தை சொன்னபின்பு
பாரபரையா ளெடுத்துரைத்த பாகங்கேளே. (42)

எடுத்துரைத்த பாகமதையென்னசொல்வேன்
ஏகாந்த மனோன்மணியா ளெதிரேநின்று
துடுக்கான வித்தையெல்லாஞ் சொன்னாத்தாள்
சுருதிமுடியனுபோகச் சூகூஞ்சொன்னாள்
எடுப்பதற்கு வெண்சாறை முதலாமென்றாள்
இனியகருநெல்லி சத்திரண்டா மென்றாள்
அடுக்கு கைலாசகிரி மூன்றாமென்றாள்
ஆதி சிருபசனை கடுக்காயென்றாள். (43)

கடுக்காயைச் சொல்லியல்லோ தொட்டுகாட்டி
கைபாகம் இன்னதென்று கருவுஞ்சொல்லி
முடுக்கான ஐங்காய முறையுஞ் சொல்லி
மூவருக்கும் பேர்சொல்லி முகபர்த்தந் தொட்டு
எடுப்பதற்கு முறையோடே யிதுதானென்று
யெண்ணி மனஞ்சலியாமல் லேங்கிடாமற்
ரெடுத்த முறைதவறாமற் ரெட்டுக்காட்டிச்
சுயமாகஎந்தனுக்குச் சொன்னாள்பாரே. (44)

பாரப்பா அரனுமைக்கு ஒருநாள்தன்னில்
பண்பாக அகார உகாரத்தைச் சொல்ல
காரப்பாவல்லாரை கற்பமென்ற
காரணத்தைச் சொலவேணு மென்றுகேட்க
சீரப்பா வகையோடே விபரமாகச்
செப்பினதை கேட்டிருந்து தெளிவதாக
பேரப்பா வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டு
பேசினே னொருவருக்கும் விண்டிடாதே. (45)

பேசினேனித்தநூல் நூறுக்குள்ளே
 பிரபலமாய்ச் செந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
 வீசினேன் கற்பத்தின் தேர்மையெல்லாம்
 விதியாளியானாக் கால்வீனையந் தோனும்
 துசிபோற் பறக்குமடா வியாதியெல்லாம்
 சோலியில்லை செய்தவர்க்குச் சூகஷமையா
 வேசியர்களாசைவிட்டுக் கற்பங்கொள்ளு
 வேதாந்த மனோன்மணியைப் பூசிப்பாயே. (46)

பூசித்து வந்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
 பொய் சொல்லாதே தாயைப் பூசிப்பாய்நீ
 காசிக்கு வழியெங்கே தடந்தானெங்கே
 கண்புருவமத்தியிலே காசிவாசி
 தேசிக்கு விலாசமப்பா அகண்டவீதி
 தெருநாலு வீதிக்குள் தேசிமாட்டி
 வாசிவசி வசியென்று குதிரையேறி
 வல்லவனையானாக் கால்மதிப் பாலுண்ணே. (47)

மதியமுத முண்டாக்கால் காய்சித்தி
 வல்லாரை கொண்டாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
 உதவுகின்ற விதுண்டு முண்டாயானால்
 உள்ளபடி கற்பமுறையுனக்கேகிட்டும்
 ததிகாலம் வந்தாக்காற் பார்த்துவாங்கி
 சங்கையிலாதே பூசித்தாற் சித்தனாவாய்
 உதயாதியானாக்கால் மெத்தநன்று
 உத்தமனே மாலையென்றால் பட்சம்ரெண்டே. (48)

பட்சமென்றால் நல்லதடா பார்த்துவாங்கு
 பசனையென்று பேராசை பாலிமக்காள்
 அச்சமொன்றும் நினைவாதே கோரைபோக்கி
 அருந்திடுவாய் வாளாலே அறுத்துநல்ல

எச்சான கல்லுரலிற் பசளைபோட்டு

இருப்புலக்கை யதனாலே இடித்துக் கொண்டு
மெச்சுமிந்த பாணையிலே தோண்டும்போது
மேலானவழி படிநாலுவாரே.

(49)

நாலுபடி அழிவிட்டு அடுப்பிலேற்றி

நலமான பசளைக்கிப் பாதிசூடம்

மேலுமதைப் பொடித்துவதில் கலக்கிநல்ல

விநாயகர்க்குப் பூசைபண்ணி அனலைமுட்டி

பாலதிப்புப் போலாக அனல்மீராமல்

பத்திரமாய்ப் பிடியாமற் றுட்பாற்கிண்டு

வாலுக்கை யாமடுப்போடே இருக்கும்போது

மளமளென்று கொதிகெழுப்பிவருமே தெய்யே (50)

வருகிறதைப் பதம்பாரு கடுகின்மேலே

வருகுமடா தெய்யிதக்கும் வடித்து வாங்கு

முருகாமற் புஷ்டியெல்லாம் வேறேவாங்கு

முளிக்காதே யிரண்டுமொன்றாய்ச் செய்திடாதே

நிருவானபூசையது நினைவாய்ச் செய்து

நீங்காத சிவபோக நிஷ்டைகூடும்

பெருவாழ்வு பெருகுவா யிதையிரண்டும்

பிசுகாமற் பிங்கானிற் பதனம்பண்ணே.

(51)

பதனம்பெகுபதனமடா சூதானந்தான்

பத்திரமாய் வைத்தபின்பு பாகங்கேளு

விதமென்ன வீரமொடு சாரஞ்சேர்த்தால்

மேலானகற்பமடா விற்கொள்ளாது

அதுவென்ன யிதுவென்னவென்றுயெண்ணி

அலையாதே மலையாதே ஐயாஐயா

விதியென்ன இதுதாண்டா அறிவாய்நீயும்

வெளிவிடாதே யிருந்தால் வேதையாமே.

(52)

ஆமென்ற ரேசகபூரகந்தான் பண்ணு
 அசையாமற் சும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
 தாமென்றதைலத்தை கரண்டிவீதம்
 சாதகமாய்ப் புஷ்டிநெல்லிக் காயின்வீதம்
 ஓமென்றஇருவேளை கொள்வதற்கு
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 காமென்ற காலையிலே தைலமுண்ணு
 கடந்தபின்பு மாலையிலே புஷ்டிகொள்ளே. (53)

புஷ்டிதனைக் கொண்டதினாற் பலமுண்டாச்சு
 புகழானதைலத்தால் அழகுண்டாச்சு
 எட்டிவந்த நரைதிரையு மோடிப்போச்சு
 ஏமனென்ற வார்த்தையது மிறந்துபோச்சு
 வட்டுப்போல திரேகமெல்லாஞ் சட்டைவாங்கும்
 மனோன்மணி சொல்லி துதானே யார்க்குந்தோனா
 மட்டில்லாச்சட்டையது உரிந்துதானால்
 வைரமடா உந்திரேகம் வலுத்துப்போச்சே. (54)

போச்சுதே பிரமணிப்ட லபியும்போச்சு
 பொன்போலத் திரேகமெல்லா மின்னலாச்சு
 வாச்சுதே திரேகசித்தி வாய்த்துபோச்சு
 மரணமொரு நாளாமில்லா மார்க்கமாச்சு
 ஆச்சுதே அந்திசந்தியுண்டதாலே
 அச்சாணி கம்பமெலா மிறுதிப்போச்சு
 பேச்சொன்று மில்லையடா இனிமேலென்ன
 பேரின்பக்கூத்தாச்சு பேணிப்பாரே. (55)

சவ்வீரமெழுது.
 பாரேநீ தைலத்தில் வாதஞ்சொல்வேன்
 பார்வதித் தாய் எந்தனுக்குப் பகர்ந்த வித்தை
 தாரே நீ சவ்வீரக் கட்டிவாங்கி
 தைலத்திற் தோய்த்தல்லோ ரவியிற் காய்ந்தால்

பேரேநீ புஷ்டிதனைக் கவசஞ் செய்து
பின்னுமந்த மண்சீலை வலுவாய்ச்சுத்தி
மீரூமல் ரவிதனிலே காய்ந்துதானால்
விளக்கிலே வாட்டிடவே மெழுகுமாமே.

(56)

ஆமென்ற மெழுகெடுத்துச் சிமிளில்வைத்து
அரனடியைத்தான் ஞெழுது அன்புகூர்ந்து
தாமென்ற தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டித்
தனிரேக்குப் பொடிபோலே நறுக்கிவாங்கி
ஏமென்ற இம்மெழுகிற் பத்துக்கொன்று
இப்பொடியைச் சேர்த்து நன்றாய் வியிற் போடு
நாமென்ற தங்கத்தை சவ்வீரந்திண் ணும்
நல்லமெழுகாயிருக்கும் நன்மைபாரே.

(57)

நன்மையுள்ள மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
நாட்டினால் நாலாறுமாற்றுக்காணுஞ்
செம்மையுடன் கைபாகந் தவரிடாமற்
செய்பாகந்தப்பாமற் செய்துபாரு
வண்மையுள்ள சற்குருவை வணங்கிப்போற்று
மறவாதேதாய் பதத்தைமனதில் வைப்பாய்
உண்மையுள்ள சேதியிடா வுரைத்திடதே
ஒருத்தருக்குஞ் சொல்லாதே வுண்டிதேரே.

(58)

உண்டிதேரொருவருக்கும் பொருள் சொல்லாதே
உலகத்துமாண்பர் கண்டாலுனக்கு மோசம்
தெண்டநிட்டு கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
தெருத்திண்ணை தனிவிருந்து தினறிடாதே
கண்டுமணந்தெளிந்த பெரியோர்கள் வந்தால்
கைகுவித்து கற்பமுறையவரைக் கேளு
மண்டலத்தில் கற்பமுறை சொன்னதெல்லாம்
வாங்கிக்கோ இக்கற் பமியம்பிடாதே.

(56)

இயம்பிநீ நூலிருக்கு தென்றிடாதே
 இருக்குதென்று சொல்லாதே இடிதான்வீழும்
 அயம்பிநீ அல்லவென்று சொல்வாயானால்
 ஆளாகமாட்டாய்நீ நசித்துப் போவாய்
 பயமாக நடந்துகொண்டு குருவைப்போற்றி
 பகருவது இந்தநூல் பத்தர்க்காகும்
 நயம்பெறவே உன்னிடத்தில் சிஷ்யர்வந்தால்
 நல்லபிள்ளையானாகூடல் நடத்தைபாரே (60)

பார்த்துநீ ஈயந்தாக்காற் குற்றமில்லை
 பாவிகள் தான் மெத்தவுண்டு பகர்ந்திடாதே
 சேர்த்தாலுங் குற்றமுண்டு தோசியோ ரைத்
 திருடரென்று அப்பாலே தூரத்தள்ளு
 கூத்தாடித்திரியாதே கொலை செய்யாதே
 கொண்ட பெண்ணை விட்டலைந்தாற் கூடாதொன்றும்
 சோத்தாலே அலைந்து கெட்டுச் சுணங்கனுவாய்
 சுகியான அறுசுவையுங்கிடைத்திடாதே. (61)

கிடையாமல் வெறியெனும்பி அன்னத்தாலே
 கெட்டவர்கள் மெத்தவுண்டு உலகத்துள்ளே
 மடையராப் பா அவரிடத்திற் சேர்ந்திடாதே
 வழியோடே யிருக்கவென்றால் வயணங்கேளு
 தடையென்ன இல்லத்திலிருந்துகொண்டு
 சார்ந்திடு நற்சாத்திரங்கள் தரிக்கப்பண்ணி
 இடையிலே பரதேசிக்கன்னமிட்டு
 எந்தாயைப் பூசைபண்ணி இருதாள்போற்றே. (62)

இருதாளைப் போற்றியல்லோ இருந்துகொண்டு
 எந்நாளும் பூரணத்தில்மனதைவைத்து
 அறிவோடே நீயிருந்து அமுதமுண்டு
 ஆங்காரமாய்கை யெல்லாமறுத்துத்தள்ளி

நிருவிகற்பமாதிமிலே தின்னு தேறி
நீங்காதசிவமோக நிஷ்டைகூடி
அறிவறிது ஆறுவரைக் சப்பாற்சென்று
ஆனந்தப் பெருங்கடலி லலையில்மூழ்கே. (63)

அலையிலே மூழ்கியல்லோ அறியவேணும்
அப்பாலே ஆதிகற்பங் கொள்ளவேணும்
குலையிலே யிருந்தகனி தின்றுதேறி
கொல்லவந்த எமனையும் நீ யுதைத்துத்தள்ளி
இலையிலே காய்த்தகனி எடுத்துஉண்டு
இயல்பான கணபதியுங் குருவும்போற்று
மலையிலே நீயிருந்து தவசுபண்ணு
வருகுமடா மெஞ்ஞான வழி தப்பாதே. (64)

தப்பாமலிப்படியே இருந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சகலவித்தை கற்பமெல்லாந் தருவாளாத்தான்
எப்போதுங் குடியிருப்பாளிடைவிடாமல்
ஏழையென்று எடுத்தனைப்பான் இரங்கி பல்லோ
செப்பமுள்ள கண்மூடித் தவசில்நின்றால்
சிறப்பாக உன்னைவிட்டு விடகிடாள்பார்
ஒப்பேற்றிக் கொண்டிருக்க யிதுதான்மார்க்கம்
உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே (65)

உலகத்தில் ஞானிகட்கு உறுதிசொன்னேன்
ஒப்பில்லை யிந்நூல்தான் நூற்றுக்குள்ளே
பலநூலுஞ் சுருக்கியல்லோ விதனைச்சொன்னேன்
பண்டித்ததுக் காதியா யிருநூற்றைந்து
கலக்கமர சொல்லிவிட்டே னிதுபோலாகும்
கலைவாணி யிதையறிந்து சாபந்தீர்த்தால்
மலைக்கு கையிலிருந்த சித்தரிந்தநூலை
வாங்கியே மறைத்துவைத்தார் குகையிற்றானே (66)

வைத்திருந்த சித்தர்களை அழைத்துக்கண்டு
 வாங்கினே னிந்த நூல் நல்லோர்க்கென்று
 கைத்திட்டமான தொருவிந்த நூலைக்
 கண்டவர்கள் காட்டார்களருத்தானென்று
 ஐத்திட்டபேர்களுக்கு அறிவுண்டாகும்
 அகண்டபரிபூரணியாளருள் தன்னாலே
 சித்தியிட்ட கற்பமதின் தீர்க்கஞ்சொன்னேன்
 திறமாக இன்னமொரு கற்பங்கேளே.

(67)

கேளப்பா அகாரத்தின் பூசைதானும்
 கிருபைபுடன் காலையிலும் மாலைநேரம்
 ஆளப்பா பூசைசெய்துக் கொண்டேவந்து
 அடைவாக வருடமொன்று சென்றபின்பு
 சூளப்பா உகாரத்தின் பூசைதன்னைத்
 துடங்கியே ஒருவருடமானபின்பு
 நாளப்பா அகாரஉகாரத்தைச் சேர்த்து
 நலியாமல் பூசைசெய்து வருவாய்பென்னே.

(68)

என்ன விப்படியாறு வருடங்கொண்டு
 இயல்பாகப் பூசைசெய்து வருகும்நாளில்
 முன்னமே சொன்னபடி மயக்கமாகும்
 முதண்டக் கசாயத்தாலெல்லாம் போகும்
 கன்னல்போற் தேகத்தில் சட்டைவாங்கும்
 கருத்துடனே அதைக்கடந்து பூசைசெய்யில்
 மன்னவன் போலிருந்திடலாம் பன்னிரண்டு
 வருடமது முடிந்தாக்கால் மகிமைபாரே.

(69)

பாரப்பா பன்னிரண்டு முடிந்தபின்பு
 பருவமது ஒன்றாச்சு பாருபாரு
 நேரப்பா மகார சிகரக் கற்பங்கள்
 நீநிலத்திற் கொள்ளுதற்கு வகையைக்கேளு

சாரப்பா சுழிமுனையின் நாதவிந்து
தானமுதமாகுமது பூசைசெய்தால்
வீரப்பா அடங்கிவிடு மோரிடத்தில்
வேணுமென மவுனத்தோடிருந்துதேரே.

(70)

தேருவாய் அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
சிறப்பாக கற்பமது கொண்டுவாநீ
தேருபெற ஒருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
நினைத்ததெல்லாஞ் சாப்பிட்டுக் கெடுத்திடாதே
பாருமொருபெண்களையும் வீரும்பிடாதே
பத்தியுடன் பால்பழங்களுண்டு தேரு
சீருபெற பாசப்பயர் போட்டுப்பொங்கி
செயலடைய அடக்கமாயுண்டு தேரே.

(71)

அடக்க மாமின்னமொரு கற்பங்கேளு
ஆயிசொன்னபடி யுரைத்தே னறிந்துபாரு
விடக்கெடுத்த நாய்போலத் திரிந்திடாதே
வீணர்களைச் சேராதே வீண்பேசாதே
கடக்கரையில் நின்றவரைக் கைகாட்டாதே
கர்மத்தை நினையாதே கள்ளண்ணுதே
படுக்கையிலுமிருக்கையிலும் யோகம்பாரு
பராபரத்தைப் பார்த்தவர்க்குப் பலிச்சுந்தானே.

(72)

மூலிகைக் கற்பம்.

பலிக்குமென்று என் தாயார் சொன்னகற்பம்
பாடினேன் தன்னுக்குள் பாகத்தோடே
கலிக்குமென்ற ஆவரையின் பட்டையோடு.
கனகமென்ற சிவன்வேம்பு வேங்கைப்பட்டை
சலிக்குமோ ஆதியந்தக்கருவுங்கூட்டிச்
சமனாகப்பாண்டத்தி லொன்றாய்ப் போட்டு
விலக்கமிலாதே பூடிச்சீலைசெய்து.
மீருமற்குளித்தைல மிறக்கிடாயே.

(73)

இறக்கினதோர் தைலத்தைப் பதனம்பண்ணி
 பென்தாயைப் பூசித்து இருதாள் போற்றி
 அறக்குமணிமாளிகை யாந்தைலமப்பர்
 அன்புடனே ஷண்முகர்க்குப் பூசைபண்ணி
 நிறக்குடனே பணவிடை தானெடுத்துக் கொண்டால்
 நீங்காதவியாதி பெல்லாம் நிவர்த்தியாகும்
 நடைக்கு லமாய் வந்ததெலாமோடிப்போகும்
 நாடிநாடிபுள்ளதெலாம் வலுத்துப்போச்சே. (74)

தைல கற்பம்.

வலுவான தைலத்திற் கற்பஞ்சொல்வேன்
 பண்டலமே பணவிடைதான் கொண்டாயானால்
 சலியாது சட்டையென்று தேகத்தன்னில்
 தள்ளுமடா வெளுப்பாகத் தானேபோகும்
 மெலியாது தேகமப்பா கெட்டியாச்சு
 மின்னலுமே சூரியன்போல் வீசும்பாரு
 மலைமேலே யிருந்தசித்தர் வாவாவென்பார்
 மகத்தான தைலத்தின்வழிசொல்வாரே. (75)

வழிசொல்வார் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 வயிம்போற்றேகமப்பா வலுத்துப்போச்சு
 அழியாத தேகமதைப் படைத்துக் கொண்டால்
 ஆண்பிள்ளை சித்தனென்று பேருங்கொள்வாய்
 தெளிவாகத் திரேகசித்தி செய்துகொண்டால்
 சிறுபிள்ளை யாயிருந்துத் திறமுங்காண்பாய்
 சுழிவாக ரசங்கட்டும் சரக்குங்கட்டும்
 சொன்ன சரக்கறுபதுக்குஞ் சூட்டிப்பாரே. (76)

சூட்டிநீ சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
 சுண்ணமா மெழுகுமாஞ் சோலியில்லை
 கூட்டிநீ முடிப்பதற் குபாயம்வேணும்
 குருவுடைய கடாக்கத்தாற் குருவுமாகும்

நாட்டிலே யின்னமொரு கற்பஞ் சொல்வேன்
நல்லசுண்ண முப்புவை நவிலக்கேளு
வீட்டிலேயிருக்குமடா அந்தமுலி
விளையுமடா காயோடே விரையல்லாதே

(77)

முப்புவின்முறை.

இல்லாதமுலியென்று எண்ணிடாதே
எந்தெந்த இடங்களெல்லா மிருக்கும்பாரு
நில்லாத நிழல் சேர்ந்த தண்ணீரோரம்
நிழலருகே முளைத்திருக்கும் மூன்று மூல
வல்லமைபா யதிலிருந்து வாசி தேவர்
வாசிவா சிவாயென்று தவஞ் செய்வார்கள்
சொல்லடா தவசுநிறை வேற்றிறுனால்
சுழியைவிட்டு வெளியேறித் துலங்குவாரே

(78)

வாரான தவசுவிட்டு வாசுதேவர்
வந்தவுடன் செடிமூன்றும் வாடி நிற்கும்
ஊராரைக்காணாம லொவ்வொன்றாக
ஒருமிக்க மூன்றையுந்க'ன் பிதங்கும்போது
சிறிவிழுஞ் செடியப்போ துலங்கிடாதே
சிவந்திருக்கு மூலிகைதான் செடிதானல்ல
ஆரறிவா நிம்மூலி யறிந்தோர் காண்பார்
அல்லவடா வாசானை யடுத்துக்கேளே

(79)

அடுத்தல்லோ மூலிகைதா னறிவதற்கு
யாருக்குத் தோணாது அதிதமப்பா
எடுத்தல்லோ யிம்மூலி மூன்றதன்னை
இளசாகச் சிறுத்தறிந்து எடுத்துக்கொண்டு
வடுவில்லாச் சட்டியிலே மூலிதன்னை
வைத்தபின்பு தைவேனைச் சாறுவிட்டு
எடுத்தல்லோ அடுப்பேற்றி யிளந் தீயாக
எள்ளளவு பொங்காம லெடுத்திடாயே

(80)

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

என்னிடம் அகப்பட்ட ஏட்டுப் பிரதியில்
எழுபத்தி ஏழாவது பாட்டு முதல் எண்பதா
வது பாட்டு வரை நாலு பாட்டுகள் இல்லாதிரு
ந்தது அதன்படி இருக்கின்ற வரையிலும்
அச்சிட்டு முடித்து விட்டேன் அதன் பின்பு
ஒரு ஏட்டுப் பிரதி கிடைத்தது ஒத்துப்பார்க்க
விட்டுப் போன பாட்டுகள் நாலு மிருந்தது
அதன்பின் இந்த நாலு பாட்டுகளையும் இப்
போது அச்சிட்டு இதில் சேர்த்திருக்கிறது,
இப்படிக்கு.

இ. ராம. குருசாமிக் கோன்.

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம்.

மதுரை.

எரித்துநீர் வற்றியே குறுகினாக்கா

லென்னசொல்வேன் சுண்ணமா யிருக்கும்பாரு
தரித்திரம்போஞ் சுண்ணத்தைக் கண்டபோதே

சகலசரக் கறுபத்து நாலும்நீறும்

அரிக்கிமுத லெழுத்தப்பா யிந்தமூலி

அரியரனு மயனாலுங் காணப்போமோ

விரித்துவிட்டே னிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே

மேலான சுண்ணமடா விண்கொள்ளாதே.

(81)

விண்கொள்ளாச் சுண்ணத்தை யென்னசொல்வேன்

வியாதியென்றாற் கடுகளவு கொடுத்துப்பாரு

மண்ணுவிண்ணுங் கொள்ளாது மார்க்கமெத்த

மகாமேரு கைலாச வரையுந் தாண்டும்

எண்ணமுள்ள சிவயோகம் பார்க்கும்போது

எள்ளளவு நாவுமே லிட்டுப்பாரு

தண்ணீரு பெருகியல்லோ கடல்போலாச்சு

தாகமென்ற பசிபோச்சு தன்மையாச்சே.

(82)

ஆச்சென்று யிப்படியே யோகம்பார்த்தால்

அழியாது காயமப்பா வாசியாலே

மூச்செங்கு மோடாது முன்பின்னாகும்

மூதண்ட வரைக்குள்ளே வடங்கியாடும்

பேச்சேது கற்பமுண்டால் திரேகந்தானும்

பிலத்துதடா நரைதிரையு மோடிப்போகும்

வாச்சுதே யிந்தமுறை யறிந்துசெய்தால்

வாதமுண்டு கண்டுகொள்வான் வளமையோடே. ()

வளவான சுண்ணத்தை வாய்நீர்விட்டு

மத்தித்து ஆதியந்த வுப்புங்கூட்டி

இளகாமல்ஐங் கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து

எட்டிலொன்று வீரமுடன்சாரஞ்சேர்த்து

பளகினதோர் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணி
பார்வதிக்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
களங்கமில்லாத் தங்கத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து
கண்டயிடைபாதிக்கி கருவைச்சேரே.

(84)

சேர்த்தல்லோ வொன்றாகத் திரட்டிக்கொண்டு
சிவகாமிபூசையது திறமாய்ச்செய்து
பார்த்தல்லோ ரவீமுகத்தில் வைத்தாயானால்
பாரீரேக்குத் தகடுருகித் திண்ணுஞ்சுண்ணம்
கோர்த்தல்லோ வொன்றாக்கி இருப்புக்குச்சி
கொண்டுகிண்டிச் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணு
ஆர்த்தல்லோ சுண்ணமதை நெல்லிடைதான்
அருந்தினால் தேகம் பொன்னாகுந்தானே.

(85)

ஆகுமென்று பெனக்குரைத்தா ளாத்தாள்தானும்
அதின்படியே செய்துநானுண்டு பார்த்தேன்
பாகுபதமானதொரு சுண்ணத்தாலே
பட்டவிடந் தொட்டவிடம் வேதைகோடி
ஏகுமென்ற செம்புவெள்ளி யுருக்கும்போது
எள்ளளவு விராகனுக்கு எடுத்துநீட்டு
சோகிதமா யுருக்கவல்லோ மாத்தேழாச்சு
சொல்லாதே இம்முறையை சொல்லொண்ணாதே. ()

ஒண்ணான பொருளப்பா ஆதியந்தம்
ஒருவருக்குந் தெரியாதுகண்டுதேரு
பண்ணுர்க ளுலகத்தோர் பாகந்தப்பி
பதரியல்லோ சுட்டலைந்து பாவியானார்
மண் னும்விண்ணு மதியார்கள் மார்க்கங்காணார்
வாதமது லேசாமோ வாய்ப்பேச்சாமோ
கண்ணிமைக்கு முன்னாக விதிபுண்டானால்
காணலாம் கற்பமது கண்டாந்தானே.

(87)

கண்டோர்கள் பெரியோர்கள் கருச்சொல்லார்கள்
காத்திருந்து மனதுவர நடந்துகொண்டால்
தொண்டனென்று அவறிந்தால் சொல்லுவார்கள்
சுருதிமுடியனுபோகஞ் சொல்லக்கேளு
மண்டலத்தோர்க் கின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
மகுத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு வைத்துப்பாரு
எண்டிசைக்குந் தாயானகெந்திபூரம்
இனியநவச்சார முடனிது முன்றாமே.

(88)

இதுமுன்றுங் கல்வத்திலிடித்துக்கொண்டு
எடுத்துவைப்பாயளவான பாணைதன்னில்
சதுராக அமத்தி நன்றாய்ச்சட்டிமுடி
சந்துவாய்தெரியாமற் சேலைசெய்து
விதியோடே குளித்தயில மிறக்கிவாங்கி
மேன்மையுடன் குப்பையிலே பதனம்பண்ணு
மதியோடே பணவிடைதான் கொண்டயானால்
வயிரமடா உன்தேக வலுத்துப் போச்சே.

(89)

வலுத்துதே காயமது மறலிபேனான்
மண்டலத்தில் சட்டைபொன்று வாங்கும்பாரு
அலுத்துநீ யிருக்காதே றோகம்பாரு
அடிமுடியும் நடுவனையும் மறிந்துவூது
பெலத்துதே காயமது பெலமுண்டாச்சு
பின்னுமுன்னு பாராதே பிசகிடாதே
விலத்துவருந் தயிலத்திலின்னஞ் சொல்வேன்
வீரமுடன் ஶாபூரங்கள் தானே.

(90)

தானென்ற ரசமுடனே சமனாய்ச்சேர்த்து
தைலத்தை விட்டாட்டி வளித்துக்கொண்டு
வானென்ற வங்கத்திற் பூசிநன்றாய்
மனதரிந்து புடம்போடு வங்கந்தன்னை

கோனென்ற வங்கமடா தங்கமாச்சு
குருபதத்தைப் போற்றியல்லோ சரணஞ்செய்து
தேனென்ற சிவயோகத்தடியில்நின்று
சிவன்பாதம் பூசித்து தேருவாயே. (91)

மருதாணித்தயிலம்.

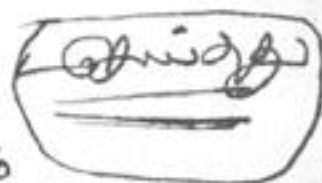
தேருதற்கு இன்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
சிவமான மருதாணி சமூலம்வாங்கி
மாருவேன் வாசமுள்ள வெட்டிவேரும்
மகிமையுள்ள ஆதியந்தக் கருவுங்கூட்டி
பாருநீசமனிடித்துப் பாண்ட்த்திட்டு
பார்வதியைத் தியானித்துப்பாகத்தோடே
வாருகேள் குளித்தயில முன்போல்வாங்கி
மாதாவைப் பூசித்து வைத்துக் கொள்ளே (92)

வைத்திருந்த தயிலத்தின் மார்க்கங்கேளு
வலுவான தாமுடன் கெவுரிவெள்ளை
ஐத்துநீ போகாதே அரிசுருதம்
ஐந்துமே யோர் நிறையா யளவாய்த்தூக்கி
தைத்துநீ கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
நன்மையுள்ள தைலத்தை விட்டுஆட்டி
சித்தறியமெழுகதனைச் சிமிள்வவைத்து
சிவகாமிதன்பதத்தை தியானிப்பாயே. (93)

தியானித்து மெழுகதனைச் செம்பிற்பூசி
திர்க்கமாய்ப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும்
தயவான வெள்ளிதனிற் தடவிப்போட
தங்கமடாநல்ல தங்கஞ் சரிமாத்தாகும்
வயணமாய்ச் சாக்குகளில் தடவிவாட்ட
மணிபோலே கட்டியல்லோ யிருகிப்போகும்
மயமானருத்திரனை வணங்கிக்கொண்டால்
வருகுமடா இதுகளெல்லாம் வழிதப்பாதே. (94)

வழியாக இன்னமொரு உப்புக்கட்டு
வயித்தியத்திற்காகும்பின் வசியமாகும்
அழியாத வெடியுப்புக் கல்லுப்போடே
அடர்த்த கரியுப்புடனே வளையலுப்பும்
குளியானசவுக்கார உப்போடைந்தும்
கூட்டியரை பழச்சாறுமுரவிட்டு
வழியாகவரைத்து ருட்டிவட்டுப்பண்ணி
மனதார ரவிதனிலே காயப்போடே.

(95)

போட்டெடுத்துப் புத்தோட்டில் வைத்துமுடி
புத்துமண்ணால் சேலைசெய்து புடத்திப்போட்டு
தேட்டமென்ன புடமாறியெடுத்துப்பாரு
சிவமான உப்பைந்துங் கருகிநிற்கும்
ஆட்டமென்ன கருகினதோர் உப்பினோடே
ஆனதொருகாரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
வாட்டமில்லாப்பழச் சாறுவிட்டேயாட்டி
மைந்தனே வில்லைதட்டிக் காயப்போடே

(96)

காய்ந்துதென்றால் ஓட்டில்வைத்துஒடுமுடி
கனமானசேலைசெய்து ரவியிற்போட்டு
சாய்ந்தசிறு புடம்போட்டியெடுத்துப்பாரு
தான்முருகிக்கரி போலேயிருக்குமப்டர்
பாய்ந்துமே முன்னெடுத்த கரியுஞ்சேர்த்து
பாகமாய் கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
வாய்ந்துமே இளகியல்லோ மைபோலாகும்
வழித்தெடுத்தே சிமிழில்வைத்துவலிமைபாரே.(97)

பாரேநீ பக்கவா தந்தனக்கு
பக்குவமாய் தடவிவிட வாதம்போகும்
நேரேதானிந்த மையைத் திலதம் போட
தின்றவர்க்குக் கண்ணுக்குத் தோணாதப்பா

ஆரோகாணிந்த உப்பையறிந்துசெய்வார்
 ஆச்சரியங்கண் ணுக்கு மெத்தவுண்டு
 கூரேகாண்கருவதுவுந் தெரியமாட்டார்
 குருவினாற் செய்துகொண்டு நோக்கிப்பாரே. (98)

நோக்கியிந்த மையாலே வியாதிசித்தி
 நூதனமென்றெண்ணுதே செய்ததப்பா
 வாக்கியங்களொரு நாளுந்தப்பிடாது
 மண்டலத்திலுள்ள தெல்லாம்வசியமாகும்
 தாக்கியதோர்மையதனை அரவத்திற்குத்
 தான்காட்டதலைதூக்கா நின்றேபோகும்
 பாக்கியங்கள் மெத்தவுண்டு பண்ணிப்பாரு
 பக்குவமாய் முடிந்துவிட்டா லெல்லாமாமே. (99)

எல்லாந்தானாகு மனோன்மணியாள்தீட்சை
 இருநேரம் விடாமலே செய்துவந்தால்
 பொல்லாங்கு ஒன்றுமில்லை இருநூற்றைந்தின்
 பூரணத்தில் சகலவைத்தியமுஞ் சொன்னேன்
 கல்லார்க்கு மருந்தே கி கற்பமேது
 கைமுறைகள் தெரிந்ததுபோல் பேசுவார்கள்
 நல்லோர்களிதன் பொருளையறிந்துகொண்டு
 நாட்டிலே கற்பமுறை செய்வார்பாரே. (100)

கற்பமுறை செய்வதற்கு நாட்டைவிட்டு
 கடக்காதே ஊரருகே யிருந்துகொண்டு
 உற்பனமா யொருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
 ஊராரோ ருடனுண்மை பேசிடாதே
 அற்பமென்று நினையாதே வெளிவிடாதே
 ஆயிசொன்னபடியேநீ உன்னுக்குள்ளே
 விற்பனமாய் செய்துதினம் பூசித்தாக்கால்
 மேலானபதவிபெற்று வாழ்வாய்நீயே. (101)

நீயிருந்து கற்பமுறை முடிக்க வேண்டும்
 நேராக நீபூசை செய்யவேண்டும்
 ஆயிசொன்ன படி கற்பந் தேடவேண்டும்
 அலையாம லிருந்திடத்தில் நடத்தவேண்டும்
 தாயிடத்தி லமுதமது கொள்ளவேணும்
 சற்குருவை யின்னாரென் றரியவேணும்
 நேயமுட னிவையாவுந் தெரிந்துசெய்தால்
 நிட்சயமா ய்வன்றிஷிக ளாவான் பாரே.

(102)

பாரேதா னனேகநூல் சாஸ்திரங்கள்
 பரிவாகச் சொன்ன நூல் தனக்குத்தானும்
 காறேதான் கற்பமுப்புக் குரு நூலாகும்
 கருவறிந்து செய்வதற்கு யிந் நூலாகும்
 நேரேதான் பார்த்தறிந்து கொள்வாரானால்
 நேர்மையுடன் சடலமது பெலத்துப்போகும்
 சீரேதா னின்னாலின் பொருள்கள்தன்னை
 செப்பாதே சித்தனா யிருப்பாய்முற்றே.

(103)

மு ந் தி ற் று.

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவானும் சகல சாஸ்திர நிபு
 ணருமான மு. குழந்தை வேலுப்பிள்ளை யவர்கள் ஒலையேட்டுப்
 பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

சிவமயம்.

முக்கிய கவனிப்பு.

இதில் அகார உகார மகார சிகார கற்பங்கள் சாப்பிடுமுறையும் முப்பூ முடிக்கவேண்டிய விதிகளும் குருமுடிக்க வேண்டிய பக்குவங்கள் யாவுஞ் சொல்லியிருந்தாலும் அகார உகார கற்பங்கள் மட்டும் சாப்பிடுமுறைகளை விரித்துரைக்கவில்லை. யேனென்றால் புலஸ்திரர் கற்பம் 300-நில் விரித்துரைத்ததால் இதில் விரித்துக்கூறவில்லை. அகார உகார கற்பந்தெரிந்து கொள்ள வேணுமானால் புலஸ்தியர் கற்பம் 300-நில் தெளிவாய்க் கூறியிருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவும்.

இதற்கு தீட்சைவிதி முக்கியந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்காக மனோன்மணி தீட்சை 100 இதில் சேர்த்திருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது.

